

P o s u d e k

na rigorózní práci **Josefa Petra** napsanou na téma „Ochrana osobnosti fyzické osoby v občanském právu“ (stran 138; připojeny anglické resumé, jakož i rozsáhlý seznam použité literatury)

Předložená rigorózní práce Josefa Petra má celkově velmi dobrou teoretickou i praktickou úroveň.

Jde zároveň o práci vysloveně komplexního charakteru, která přesvědčivě svědčí o tom, že rigorózník ovládl výborně pozitivněprávní úpravu zkoumaných otázek, že má hluboký zájem o zvolené téma, a zejména že pronikl do podstaty problémů, kde se prolínají úzce prvky právní a medicínské. Lze říci, že se rigorózník za pomoci odborné literatury (včetně literatury starší) i judikatury obecných soudů včetně judikatury Evropského soudního dvora vypořádal se znalostí věci s celou řadou otázek, které tvoří vlastní problematiku ochrany osobnosti. V tomto směru oceňuji zejména důkladné výklady rigorózníka týkající se práva fyzické osoby na tělesnou integritu. Tyto výklady svou komplexností, ale i hloubkou a šíří rozborů dobře spojujících zkoumanou právní problematiku s medicínskou vykračují svým způsobem i nad standardní rámec rigorózních prací. Lze jen litovat, že se v této souvislosti rigorózník nezabýval úpravou tohoto zvláštního práva na ochranu osobnosti tak, jak byl upravován v návrhu nového občanského zákoníku. Tato navrhovaná úprava vzhledem ke své – ne zcela jasné vymezené delimitaci úpravy této problematiky v obecném občanském zákoníku a ve zvláštních zdravotnických předpisech vyvolává nejeden otazník.

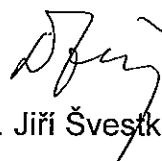
Na zpracování rigorózní práce je třeba ocenit dále to, že rigorózník věnoval patřičnou pozornost i procesním aspektům zkoumané problematiky včetně aspektu koncentrace řízení, jakož i stále aktuální a přetrvávající spornosti otázky, zda je možno použít v civilním řízení i nezákonně získaných důkazů. V tomto směru bude na rigorózníkovi, aby

při ústní obhajobě shrnul zastávanou argumentaci o nepoužitelnosti nezákonně získaných důkazů v civilním řízení.

Čtenáře nepochybně zaujmou úvahy rigorózanta nad otázkami eutanázie a jejích právních aspektů. Při řešení této otázky rigorózanť vykračuje správně nad rámec pouhých právních úvah a zkoumá tuto problematiku ze širších hledisek filosofických i morálních (někdy se právě v souvislosti s ochranou tělesné integrity fyzické osoby hovoří o stálém hledání hranic mezi „bios a techné“). I když rigorózanť v závěru těchto svých úvah dochází k tomu, že připuštění eutanázie není ani v moderní společnosti dobře přijatelné, nakonec v tomto směru poněkud kolísá zřejmě pod vlivem svého času projednávaného senátního návrhu zákona o důstojné smrti. Bude jistě namístě se k tomuto tématu znovu s rigorózantem vrátit při ústní obhajobě.

Závěrem lze konstatovat, že předložená rigorózní práce jako celek má rozhodně teoretickou úroveň, která je kladena na disertační práce. Je výsledkem samostatného a na řadě míst práce tvořivého uvažování rigorózanta. Práce svědčí - vedle velmi solidních právních znalostech rigorózanta - rovněž o jeho způsobilosti spojovat své právní závěry s medicínskými prvky, jakož i se širšími filosofickými souvislostmi.

Ze všech těchto důvodů práci doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.